

Тут де ми тепер

Іван Малкович

тут
де ми тепер долітовуємо це літо
плакали колись ведмеді рудошерсті
і довго нюхали прив'ялі чорнобривці
перед зимою
у ці протрухлі ворота
вплітали колись жовтенькі юрінки
аби Юра на білім коні
подвір'я не витоптував
а ти запитуєш мене
чому так пронизливо й імлаво-сумно
пахнуть отут чорнобривці
і чому опівночі
коли шумить гроза
під нашими вікнами хтось ходить
і білим наче блискавка язиком
облизує наше вікно